

SPIS TREŚCI

Antonina Jelicz, <i>Dworzanin, dyplomata, poeta</i>	5
Andrzej Krzycki do czytelnika (<i>Si quis durior acriorque nostro</i>)	21
Na „Sosnę” biskupa poznańskiego, Jana Lubrańskiego (<i>Illa ego sum nitidis pulcherrima pinus in hortis</i>)	22
Pizon na ujrzany u Krzyckiego obraz Lukrecji zbyt swawolnie wyobrażonej (<i>Mascula suspicior laeto Lucretia vultu</i>)	23
Krzycki do Pizona w obronie Lukrecji (<i>Non Flora aut Thais, sed sum Lucretia, Piso</i>)	24
Epitafium starościanki Anny (<i>Anna sub hoc iaceo crudelibus obruta fatis</i>)	25
Testament Korybuta (<i>Cum peterent tristes Coributum in funere fratres</i>)	26
Epitafium ojca szynków, Korybuta (<i>Huc adeste, dulces chori</i>)	28
Krzycki do panny Diamanty (<i>Hanc tibi mittit amans Critius, Diamanta, salutem</i>)	30
O niezgodzie serca i oczu (<i>Fert animus magnos, sunt lumina causa, dolores</i>)	34
Do dziewczyny Diamanty (<i>Cur mea capta tuis oculis praecordia laedis</i>)	35
O dziewczynie Lidii (<i>Me nive candenti petiit modo Lydia, rebar</i>)	36
O dziewczynie Lidii (<i>Quis neget Orphei stupefactas carmine lynces</i>)	37

Królowi Zygmuntowi (<i>Accipe carmen inops placido, rex inclite, vultu</i>)	38
Piosenka trenczyńska (<i>Tunc haec es virgo toto nunc inclita mundo</i>)	39
Pieśń saficka (<i>Virgo Sismundi nova nupta regis</i>)	40
Na herb królowej Barbary połączony z orłem (<i>Ponite nunc, miseri, vestrum diadema, leones</i>)	41
Prośba Krzyckiego, gdy był sekretarzem królowej, do króla w sprawie pewnej obietnicy (<i>Inclite rex, cui fortuna et Tritonia Pallas</i>)	42
Epitafium królewicza Kazimierza (<i>Adsta, te brevibus volo, viator</i>)	43
Epitafium królowej Elżbiety, Austriaczki, żony króla Polski, Kazimierza (<i>Si te scire iuvat res claras, siste viator</i>)	44
Pieśń o zwycięstwie nad Moskalami odniesionym w dniu narodzin Panny Marii 1514 roku [Fragmenty] (<i>Eia, chori resurgamus</i>)	45
Tren na przedwczesną śmierć królowej polskiej Barbary (<i>O mea, quae festos cecinisti, Musa, triumphos</i>)	50
Czterowiersz na królową Barbarę (<i>Nil te diva fuit toto praestantius orbe</i>)	53
Epitafium córeczki Zygmunta I, królowej Anusi (<i>Hic condor suboles Annula regia</i>)	54
Epitafium Jana Olbrachta (<i>Quis iacet hoc tumulo? Virtutis et ingenii rex</i>)	55
W imieniu wierszy Chryzostoma Colonna odpowiada ich autorowi Krzycki (<i>Udidimus, o iucunde, tuum, Chrysostome, regem</i>)	56
Chryzostom Colonna odpowiada Krzyckiemu (<i>Ausonias Vilnae in campis cantare Camenas</i>)	57
O królowej Bonie (<i>Reginam proceres Bonam Poloni</i>)	58
Wiersze wyrzyte na zewnętrznej ścianie zbudowanej z marmuru królewskiej kaplicy na zamku w Krakowie (<i>Ne mirere, hospes, decus hoc sublime sacelli Saxaque Phidiaco sculpta magisterio</i>)	59
Na tę samą kaplicę (<i>Ne mirere, hospes, decus hoc sublime sacelli Et sacra et ante suam busta parata diem</i>)	60

Na zbrojownię króla Zygmunta I (<i>Arx maiestatem Sismundi, religionem</i>)	61
Na wielki dzwon ulany w Krakowie na rozkaz króla Zygmunta (<i>Si tibi magna nimis videor campana viator</i>)	62
Na myśliwski róg króla Zygmunta (<i>Aerea Sismundi quantum tuba concutit hostes</i>)	63
Biskup Krzycki do królowej Bony (<i>Tam bona regina es, bene tam venabula tractas</i>)	64
Krzycki do królowej Bony (<i>Fabula nulla docet Bromio fuisse Minervam</i>)	65
Krzycki do królowej Bony (<i>Quid te diva vocem Iunonem, Pallada, Cyprim</i>)	66
Zając upolowany przez królową Bonę — o swoim losie (<i>Interitum laudesne meum doleasne, viator</i>)	67
Na węża królowej Bony (<i>Si sub rupe draco conclusus hiant caverna</i>)	68
Na to samo (<i>Quando sub arce fuit, Cracovia sola peribat</i>)	69
Epitafium polatuchy Białochy, która była wielką uciechą króla Zygmunta I (<i>Albula delictum magni faustissima regis</i>)	70
O Beacie Kościeleckiej, pannie we fraucymerze królowej Polski, Bony (<i>O Beata, decorata rara forma, moribus</i>)	71
Kochający prawuje się sam z sobą (<i>Iam sacri venere dies, quibus anxia turba</i>)	72
Do Dantyszka o swej miłości (<i>Heu, mihi, quam miser est parili qui fervet amore</i>)	73
Na młodych panów i młode przyjaciółki (<i>Qui iuvenem obsequio dominum iuvenemque puellam</i>)	74
O harpiach dworskich (<i>Si quis, quid meretrix, quid sit praefectus avarus</i>)	75
O Łaskim (<i>Consilio, lingua, calamo, ratione profana</i>)	76
Na biskupa płockiego, Erazma Ciołka, który bawiąc w Rzymie jako poseł Zygmunta I starał się o kapelusze kardynalski (<i>Istum, quem, pueri, videtis ire</i>)	77
Na Jana Zambockiego (<i>Dogmata quod laudas turbantia sacra Lutheri</i>)	79
Na tego samego (<i>Ecce meos stolido fastu male denotat actus</i>)	80

Dowcipna odpowiedź Grzymułtowskiego (<i>Dum forte ad certum narrat Grzymultius ingens</i>)	82
Na Jana Górskiego z Miłosławia (<i>Esse canunt tenebras animi sua corpora vates</i>)	83
Na tego samego (<i>Quod mihi versiculos citharamque aptavit Apollo</i>)	84
Na tego samego (<i>Si recte tenebras animi Maro corpora dixit</i>) .	85
Na kanonika krakowskiego i archidiacona lubelskiego Stani- sława Tarłę, sekretarza królewskiego (<i>Cum tibi sit minor fundo praebenda domusque</i>)	86
Na tego samego (<i>Cum dicit furem verbis te quisque solutis</i>) .	87
Na tego samego (<i>Scriptum in te quare, cum te non nomino, dicis</i>)	88
Rzeczpospolita do swych poetów (<i>Heu mihi, nunc etiam exactor mihi carmina condit</i>)	89
Apollo do czytelnika (<i>Iste novus non ex Heliconis culmine fertur</i>)	90
Pewien poeta sprowokowany żalami Apollina i Rzeczypospoli- tej wybuchnął takimi pochwałami pewnego dzieła (<i>Opus no- vum, valens ovum</i>)	91
Na pana krakowskiego i starostę Krzysztofa Szydłowieckiego, kanclerza wielkiego koronnego (<i>Pro superi, quales pariunt haec saecula mores</i>)	92
Na tegoż Krzysztofa (<i>Argentum Judas, halecem satrapa pro Te</i>)	93
Na cuchnącą kozłem starkę (<i>Est rugosa tibi facies, est forma Megaerae</i>)	94
O biskupie krakowskim, Janie Latalskim (<i>Venerat ante aram templi Latalicius empti</i>)	95
O pewnym zabawnym zdarzeniu, o tym, jak to z gospody pewnego biskupa spuszczone przez okno w sieci wesołą ko- bietkę, ponieważ gospodarz zamknął drzwi (<i>Praesulis ex alta Thais demissa fenestra</i>)	96
Epitafium dla błazna Benesza (<i>Ille Benesz iacet hic, quo non festivior alter</i>)	97
Epitafium dla Mikołaja Czepla wyryte na tablicy w ścianie (<i>Uive bene sortemque hominum perpende viator</i>)	98

Epitafium biskupa krakowskiego, podkanclerzego Piotra Tomickiego. Nieporównanemu wujowi poświęcił pełen gorzkiego żalu siostrzeniec, arcybiskup gnieźnieński, Krzycki (<i>Defunctum ploret semper Cracovia Petrum</i>)	99
Epitafium tego samego (<i>Petrus hic et comites artes, prudentia, virtus</i>)	100
Na nagłą śmierć doktora Kostki, lekarza Zygmunta I (<i>Venerat ad summum medicorum gloria, vitae</i>)	101
Epitafium chłopca Kropacza (<i>Quam certa est nullo mortalis tempore vita</i>)	102
Na obraz Lutra (<i>Ille Lutherus ego toto iam notus in orbe</i>)	103
Przykazania dla dobrego luteranina (<i>Dic male sacrificis, superos contemne, probatis</i>)	104
Na niestałość niemiecką (<i>Germanicum, lector, iam nosti robur in armis</i>)	105
Do króla Polski, Zygmunta (<i>Ne rogo iurato credas, Sismunde, magistro</i>)	106
Na zakon krzyżacki (<i>Esse cruces triplices constat triplicique colore</i>)	107
Do króla Polski, Zygmunta I, dlaczego Neptun odsunął Wisłę od Gdańska (<i>Piscibus addicto Neptunus tempore Gdanum</i>)	108
Do tego samego (<i>Vistula, qui longo perlabitur amne Polonos</i>)	109
Skarga Religii i Rzeczypospolitej (<i>Illa ego Publica Res, utinam Privata vocarer</i>)	110
Dialog na temat opublikowanego niedawno Sejmu azjańskiego (<i>Accipe, quae mecum Nemo nunc tractet et Omnis</i>)	116
Biskup Andrzej Krzycki do Erazma Rotterdamskiego (<i>Quo tua non penetrat, doctissime gloria Erasme</i>)	123
Krzycki do czytelnika w książce doktora Jana Benedyktowicza <i>O przyczynach i leczeniu zarazy w Krakowie</i> (<i>Arcula si Persae servabat divitis illud</i>)	124
Krzycki do czytelnika w <i>Kronice polskiej</i> Macieja Miechowity (<i>Historiam regni, medium quod Vistula lambit</i>)	125

Przyjaciele o Krzyckim

Georgius Sabinus, <i>Do biskupa gnieźnieńskiego, Andrzeja Krzyckiego (Tempore Sarmatici quo regis in urbe Sabinus)</i> . . .	126
Klemens Janicjusz, <i>Elegia I (Numquid et heroas terrena aerumna fatigat)</i>	128
Klemens Janicjusz, <i>O tym jak Krzycki jechał do Krakowa (Carpit iter Cricius primae sub tempore brumae)</i> . . .	131
Klemens Janicjusz, <i>O tej samej wróżbie po śmierci Krzyckiego (Vanus eram interpres, proh! fata sinistra deique)</i> . . .	132
Przypisy	133
Spis incipitów łacińskich	149